

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

uenig med Landbrugsraadet og Ministeren i det Resultat, vi i Aar har opnaaet i Modsætning til tidligere. Er det ikke Forklaringen, saa kan der kun være den Forklaring tilbage, at Venstre er et Parti, der efterhaanden er uden Interesse for og Indflydelse paa Landbrugegets Vilkaar.

De Konservative kan heller ikke stemme for Forslaget. Jeg maa paa Forhaand sige, at saadan som det ligger, og saaledes som de Ændringsforslag er affattet, der stilles fra visse mindre Partiers Side, maa jeg naturligvis fraraade, at disse Ændringsforslag vedtages. Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti udtalte i sin Tale, at Ministeren har Pligt til at træde i Forhandling med Rigsdagens Partier. Ja, det har jeg ogsaa været villig til. Jeg udtalte ved første Behandling, at selv om jeg havde opnaaet Enighed med Landbrugsraadet, er det givet, at hvis Rigsdagen ikke vil godkende denne Enighed, hvis den siger, at det Resultat, der er kommet ud af det, er forkert, vi ønsker det ændret, ja, saa kan Loven ikke gennemføres, og saa maa man gaa til en ny Forhandling med Landbrugsraadet for at imødekomme Rigsdagens Opfattelse.

Derfor har jeg naturligvis været villig til at deltage i Forhandlinger med disse Partier om Ændringer i Forslaget, men jeg maa sige, at det, der er kommet ud af Det konservative Folkepartis Overvejelser, er, ikke mindst, naar man ser paa deres Betænkning, af en saadan Karakter, at det fuldkomne udelukker enhver Forhandling. En saglig Betragtning af de Udtalelser, der findes i den konservative Betænkning, maa ubetinget føre til den Opfattelse, at disse voldsomme Udtalelser rammer de Konservatives Forslag og Stilling og ikke Regeringspartierne. Thi selv om man kan sige, at Smørordningen, som jeg ikke her skal komme ind paa, er til Fordel for alle Landmænd, saa er den jo ikke mindst til Fordel for de store Landmænd, og ingen vil heller nægte, at Kødordningen fortrinsvis er til Fordel for det store Landbrug. Tilbage har vi de to Ordninger, vi her behandler, Kød- og Svineordningen. Som det allerede er bemærket fra flere Sider, hænger disse to Love nøje sammen, men ingen vil benægte, at Kornordningen udelukkende er til Fordel for de store Landmænd, og ingen

tør sikkert benægte, at Kornordningen kun er til Skade for de mindre Landbrug. Derfor er det indlysende, og det har man ogsaa erkendt fra alle Sider, at Svinereguleringen først og fremmest bør være til Fordel for det mindre Landbrug, og at det bør være de større Landbrug, som har Fordel af den anden Lov, der bør afgive Kort til det mindre Landbrug. Men hvad er Resultatet? Det har jo vist sig igennem Aarene, at det desværre ikke er det større Landbrug, der har afgivet Kort, men at det er Middelgrupperne, Gaardmandsbrugene, der har maattet afgive de fleste Kort paa Grund af Nedskæringen.

Jeg kan ikke se, det har det fjerneste med Ret og Retfærdighed at gøre, naar de Konservative stiller sig paa det Standpunkt, at Rettighederne skal tilfalde de store Landmænd, men alle Forpligtelser, alle Betalinger skal lægges andetsteds hen. Hvis man vil se paa Resultatet af Udviklingen under Svinereguleringen, siden vi begyndte med denne Lovgivning, vil man se af den Statistik, der findes i Betænkningen, at af den samlede Levering i 1932 havde Husmændene — det staar i første Rubrik, idet Korttildelingen i 1933 er baseret paa Leveringerne i 1932 — godt og vel 30 pCt. Altsaa, før vi fik Loven, da vi havde fri Produktion, frit Salg, da havde Husmændene af Leveringen godt og vel 30 pCt. I 1937 er deres Del af Tildelingen — ikke Leveringen, for nu er det jo Tildelingen, det drejer sig om, det vil sige Korttildelingen — vokset til over 37 pCt. Der er altsaa naaet noget med Hensyn til det Ønske, der fra alle Sider har været om, at naar Husmændene maa betale til Kornordningen, saa bør de ogsaa have en Fortrinsstilling med Hensyn til Svinereguleringen.

Men ser man saa paa, hvad de større Landmænd har opnaaet gennem Aarene, saa er det jo saa langt fra, at de har maattet afgive Kort til det mindre Landbrug, tværtimod, i Forhold til, hvad de har leveret i 1932, har de faaet en Forøgelse inden for den samlede Fordeling. De havde i 1932 en Levering af 3,52 pCt. og fik i 1937 tildelt 4,14 pCt., altsaa en meget betydelig Forhøjelse i Forhold til, hvad de havde, før vi fik den begrænsede Produktion, før vi fik Regulering af Produktionen. Og hvad vil det sige? Det vil sige, at Nedskæringen